

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Le disciple doit laisser partout consciemment des empreintes bénéfiques, aussi bien sur les êtres que sur la nature

Discipolul trebuie să lase pretutindeni, în mod conștient, amprente benefice, atât asupra ființelor cât și a naturii

Conferința din 13.07.1979

Pretutindeni unde vă duceți, pe toate obiectele pe care le atingeți, lăsați urme, amprente benefice sau malefice. Există oameni despre care se spune că peste tot pe unde trec/pășesc, iarba nu mai crește. Și nu este o exagerare. Iar alții care, dimpotrivă, nu se gândesc decât să lumineze, să însuflețească, să încălzească, să ajute, să elibereze, toate făpturile, lasă peste tot pe unde trec amprente atât de puternice, încât cei care vin după aceea în același loc, le primesc binefacerile și sunt influențați în bine.

Eu, care cunosc realitatea acestor lucruri/fenomene, am făcut în acest domeniu tot felul de experiențe. Peste tot pe unde am călătorit, chiar și pe mări și oceane, intram în legătură cu entitățile care conduc aceste regiuni, le ceream ca toate vapoarele care vor traversa aceste ape, toți oamenii care se vor scălda în ele, să primească ceva luminos, fratern, divin. Scriam chiar anumite formule și aruncam mesajul în mare; întrucât aceste regiuni sunt locuite de făpturi extrem de conștiente și de evolute, acest mesaj ajungea la ele și se așterneau pe lucru. Și de aceea, în câțiva ani, întreaga omenire se va orienta către fraternitate, către lumină.

În mod evident, această pagină nu va fi crezută și acceptată de mulți, care nu au studiat latura subtilă a materiei. Acum, desigur, există încercări în lumea întreagă, aproape în fiecare țară, de a studia emanațiile (subtile), urmele pe care le lăsăm pe tot ce atingem – mai ales în Rusia. Numai că, din păcate... v-am vorbit într-o zi despre faptul că cunoștințele oculte, ezoterice, sunt bune, sunt utile, profitabile, eficiente, dar cum natura umană este încă prea personală, ea

vrea mereu să profite, să folosească, să beneficieze, să-și însușească; este foarte probabil ca mai mulți să utilizeze aceste cunoștințe, aceste taine, pentru a face rău altora. Și e păcat să cunoști puterea anumitor amprente, să magnetizezi anumite obiecte și să le trimiți unor personalități foarte importante din lume, care conduc umanitatea, pentru a le face rău, pentru a-i face să dispară, și așa mai departe... Și aceasta este magia neagră. Da. Oamenii utilizează toate cunoștințele, formulele, tainele în scopuri prea, prea personale. Și aceasta e magia neagră. Desigur, pentru moment vor fi mulțumiți, satisfăcuți, triumfători, dar cum legile - pe care eu le cunosc - sunt cumplite, implacabile, ireductibile, după un timp, tot ce au trimis, ce au proiectat, se revarsă asupra lor; sunt multe cazuri în istorie.

Așadar cunoașterea nu este singurul lucru pe care trebuie să vrem să-l obținem, ci trebuie și să dorim să ne perfecționăm prin această cunoaștere; grație descoperirii anumitor adevăruri, anumitor metode, să putem să progresăm, să ne perfecționăm, să devenim mai buni, iar după aceea să ne folosim de ele în anumite scopuri. Din păcate, deocamdată, în general, lucrurile nu stau așa. Natura umană este încă prea, prea personală. Vă pot revela multe în acest domeniu, cum se petrec lucrurile, cum procedează ei, în ce scop - tocmai pentru a aservi, a domina, a comanda, a deveni cei mai puternici din lume. Dar dacă ne folosim de această cunoaștere pentru a-i ajuta pe oameni, pentru a spori lumina, pentru a-i lumina pe oameni, aceasta este magia albă. Și atunci sunteți categorisiți: în înalt sunt fapte extraordinare care ne supraveghează, care ne observă, și când văd că lucrați pentru lumină, pentru pace, pentru Marea Fraternitate Albă Universală, atunci sunteți clasați într-o anumită categorie. Și când sunteți clasați, încep să vă trimită cadouri - tot felul de lucruri care vi se întâmplă: sau sănătatea voastră se îmbunătățește sau vi se rezolvă problemele sau aveți mai multă lumină, mai multă cunoaștere, mai multe cunoștințe sau vi se întărește voința sau vi se soluționează treburile familiale și așa mai departe - în toate domeniile, toate încep să se îmbunătățească. Mai întâi omul, discipolul care este conștient, constată acest lucru. El simte din ce în ce mai bine. Iar apoi și ceilalți vor verifica, vor constata din exterior că în inima, în sufletul acestei ființe se petrece ceva bun.

Pentru a concluziona: întrucât natura umană este mereu aceeași, ești mereu împins să utilizezi, să profiți, să subjugi, să faci multe lucruri pentru binele tău, în detrimentul celorlalți, trebuie să fii vigilent, să fii conștient, să te supraveghezi. Și întrucât asta i se poate întâmpla oricui, să înțelegi și să nu dai frâu liber acestei naturi, care este veche, bătrână, preistorică, de când omul era

un lup pentru ceilalți și așa mai departe. Trebuie să te supraveghezi, să te analizezi și să deturnez, să schimbi, să transformi și chiar să folosești aceste forțe, aceste tendințe, aceste dorințe de a face rău. Să le transformi, să le utilizezi ca pe niște stimuli, ca pe niște forțe, ca pe o materie primă pentru a realiza planuri și lucruri formidabile. Ei da, când reflectez, când mă gândesc că unii, care sunt atât de avansați, atât de erudiți, atât de savanți, atât de cultivați, atât de inteligenți, continuă totuși să facă asemenea lucruri, e de neînchipuit. Cum de nu cunosc șocul în retur ?!

Acum, pentru prima oară, ascultați această pagină, despre care, de 43 de ani n-am vorbit niciodată. Niciodată n-am revelat aceste lucruri, anume că eu folosesc o anumită cunoaștere, anumite formule, pentru a influența pământul. Pretutindeni pe unde călătoresc, nu fac decât asta. Sunt mândrit că am spus acest lucru. În general ascund multe, pentru că nu vanitatea trebuie să fie pe primul loc. Dar iată că am avut cu siguranță un moment de slăbiciune și mi-a scăpat. (Da, fac asta) pe mări, pe oceane, chiar în aer, peste tot... Și cum se poate asta ? - veți întreba. Fiindcă există fapte inteligente pretutindeni, pretutindeni, pretutindeni. Atât timp cât nu simțiți, nu credeți, nu sunteți în legătură (cu ele), nu sperați să realizați prea multe din planurile voastre. Vă vor lăsa să rătăciți. Suntem tot timpul înconjurați de mii, de sute de mii de spirite ale naturii și de îngeri și așa mai departe... Numai că omenirea, lumea întreagă a fost abrutizată și a ajuns să nu mai creadă, a ajuns oarbă, a ajuns să nu se mai gândească decât la ce e trecător, material. Iar aceasta e nenorocirea nenorocirilor, credeți-mă ! Omenirea a fost aruncată în întuneric, oamenii au fost prostiți, abrutizați, ca să nu se mai gândească decât la lucruri tangibile, și toată latura subtilă este negată, ignorată.

Așa cum v-am spus, în trecut - îmi place mult să repet asta – cineva care este foarte materializat, care nu mai crede în aspectul subtil, invizibil spunea: «Eu nu cred în nimic din ce nu văd, din ce nu ating». Deci îi trebui să aibă, să atingă ceva pentru a crede. Iar eu îl pândesc, îl urmăresc și seara, înainte să ajungă acasă, mă năpustesc asupra lui, îi pun mâna în gât și îi spun: «Banii sau viața!!!». Și cum se face că tipul alege viața, pe care n-a văzut-o niciodată ? El îmi dă tot: nevasta, mașina, casa, ca să păstreze ceva ce n-a văzut niciodată ! Vedeți cum se contrazice ? Și-a văzut el viața ? Nu. Dar vrea s-o păstreze ! Și atunci îl întreb: «Ți-ai văzut gândurile ?». «Nu». «Dar sentimentele ?». Atunci de ce pentru sentimentele tale comiți crime, poți jura , asasina ? Și totuși nu ți-ai văzut sentimentele, mobilurile, tendințele». Există regi care renunță la împărăție pentru o femeie. Din cauza sentimentelor lor. Iar sentimentul e ceva ce nu se

vede. E incredibil cum se contrazic oamenii ! Și le-am spus: Ați văzut căldura ? Căldura nu se vede, se simte. Ați văzut electricitatea ?». «Nu». Electricitatea nu se vede. Este o manifestare, este altceva, nu se știe ce e electricitatea. Ea se manifestă ca lumină, căldură, magnetism, etc. Dar ce este electricitatea ? Nimeni nu o poate defini. Și atunci am zis: «Dar au văzut măcar electronii ?». «Nu». «Păi sunt aici !». Atunci tipul... Bineînțeles, eu sunt drăguț din naștere, îi și las viața și portmoneul. (...) Dar acum crede în ceva invizibil numit «viață».

Așa că vedeți, această imagine, acest exemplu, acest argument e de ajuns pentru a arăta cât sunt oamenii de stupizi. Numai atât, și e de ajuns. De altfel tot ce e esențial în viață, ce e cel mai important, cel mai puternic, mai grozav, nu se vede. Și ce vedem ? Zgura ! Zgura, resturile, carapacele, ceea ce este extrem de grosier, de materializat. Dar ce este subtil nu se vede. Subtilul a format tot ce se vede. Mai întâi invizibilul a format ce e vizibil. Pentru ce nu înțelegem asta ? Să lași la o parte, să negi și să nu intri în contact, să nu cunoști latura invizibilă, lucrurile cele mai subtile, înseamnă să te clasezi printre animale. Nu există un argument mai adevărat decât acesta. Și de ce oamenii nu-l cunosc ? Chiar oamenii cei mai erudiți sunt departe de a gândi așa. Dar ce este cel mai important este invizibil. De pildă, razele cosmice care ajung până la noi, se văd ? Și această muzică celestă ? Nu o vedem, nu o auzim, dar ea produce efecte. Și gândurile oamenilor ? 4 miliarde de animale care gândesc negativ, cum să distrugă ! Asta produce efecte catastrofale în lume. Și la început nu se vedea. Dar iată rezultatele ! De aceea, eu nu cred decât într-un singur lucru, unul, nimic altceva: că latura invizibilă este pe primul loc și dacă lucrați cu această latură invizibilă, subtilă, puteți remedia multe, puteți produce schimbări extraordinare în lumea întregă. Este la fel de adevărat ca toate fenomenele din fizică și chimie.

Și acum, în ce mai cred eu ? E același lucru, dar (privit) din alt punct de vedere: Când locuiți într-o cameră, vă folosiți de obiecte și nu știți că lăsați urme. Ce fel de urme ? Eterice, fluidice, urme subtile, invizibile, pe toate obiectele. Și dacă în acea cameră vine cineva, și atinge obiectele – o persoană sensibilă, care are antene, care este telepată sau (psihometrică ???), clarvăzătoare, radiestezistă sau medium – ea începe să simtă toate evenimentele care s-au întâmplat în această cameră. Dacă au fost dezordini sau asasinate sau dezmățuri, atunci este înspăimântător, se simte foarte rău. Iar dacă au fost lucruri sacre, ceremonii, ea simte binefacerile. Ea vă va spune cu exactitate care au fost persoanele (implicate), evoluția lor, unde sunt acum, de unde au venit. Numai că, întrucât nu sunt mulți astfel de oameni, lumea, în general, bâjbâie în

neștiință. Datorită acestei cunoașteri existau în trecut talismanele. Talismanele, obiectele pe care le binecuvântezi și le dai celorlalți, pe care le influențezi. În lumea întreagă, în toate țările, se știe că obiectele pot fi benefice sau nocive. Așa încât, atunci când le impregnați cu iubirea, cu bunătatea, cu luminozitatea, cu privirea voastră și dați cuiva acest obiect, veți vedea ce efecte bune va produce. Persoana va simți și vă va spune. Dar dacă îl impregnați cu ură, mânie, blestemul vostru, el va demola, va afecta psihic, va produce disonanțe, dezordini, murdării. Da, și suntem răspunzători. Pentru că este scris: tot ceea ce faceți, vi se va face; tot ceea ce faceți se înregistrează, chiar și cuvintele pe care le pronunțați, iar într-o zi veți avea de dat socoteală pentru cuvintele distructive, care au demolat, care au separat oamenii, care i-au împins să se deteste, să se certe, să se ucidă. Sunt oameni cărora le place să separe, să stârnească certuri, le place, cultivă asta. Și într-o zi, ce o să se reverse în capul lor ! Dacă nu ar fi dovezi, de o eternitate, n-aș crede, nu v-aș vorbi. Dar cum sunt atâtea dovezi, pretutindeni, pretutindeni, trebuie să știți. De ce ? Ca să vă puteți organiza viața altfel, în mod mai armonios, cu mult mai multă iubire, mult mai multă bunătate și compasiune și blândețe, delicatețe și inteligență, pentru că atunci, sunteți clasați undeva, ca un binefăcător, ca o ființă inteligentă, rezonabilă. Cunoscând aceste lucruri, de ce să nu pronunțați cuvinte, (...), rugăciuni, peste tot pe unde treceți ? Să spuneți de pildă: «Fie ca toți cei care trec prin acest loc să fie influențați de lumină, de bunătate, de fraternitate, fie ca viața lor să se îmbunătățească !». De ce să n-o spuneți ? Oamenii nu se gândesc s-o spună. Ei rostesc mai degrabă blesteme. Când e vorba de blestemat, toți sunt prezenți, gata să blesteme orice ! În schimb, oriunde mergeți, într-o pădure, să roștiți această formulă: «Fie ca toți cei ce vor trece prin această pădure să se schimbe în bine, să devină copii ai lui Dumnezeu și să fie membri ai Fraternității Albe Universale și să lucreze pentru pace !». De ce să n-o spuneți ? Ce vă costă ? Dar cum oamenii sunt atât de zgârciți, economisesc și aceste cuvinte, care pot fi atât de benefice, atât de favorabile. Asta ca să vă dovedesc cât sunt oamenii de egoiști, de zgârciți, nu se gândesc niciodată la astfel de lucruri ! Veți spune: «Da, dar nu ni s-a vorbit despre asta !». Dar oare este necesar să vă fie revelate aceste lucruri? Când vă iubiți copilul sau iubiți pe altcineva, nu roștiți lucruri în favoarea lui ? Și atunci de ce să n-o faceți pentru întreaga lume ? Nimeni (nu trebuie să v-o spună). Simțiți înăuntru, e ceva ce iese din interior, dă pe-afară și se exprimă prin Verb, atunci când iubiți pe cineva. Iar atunci când detestați pe cineva, cine v-a învățat să spuneți lucruri îngrozitoare ? Este o învățare lăuntrică. Și cine vă învață, atunci când sunteți mânioși, să mușcați, să zgâriați, să loviți ?

Natura e cea care vă învață. Iar când iubiți pe cineva, cine vă învață să-l mângâiați, să-i zâmbiți, să-l îmbrățișați, să-l sărutați ? E ciudat ! Natura vă învață. În trecut se făcea asta. Totul este în interior, înregistrat. Nimeni nu v-a învățat cum să sărutați o fată sau un băiat, și totuși o faceți.

Ei da, nu vă mirați. În trecut am ascuns aceste lucruri, dar vine timpul să revelez anumite lucruri Fraternității, pentru a-i deschide o cale mai largă, mai benefică, și în loc ca (frații și surorile) să se plictisească, să se tragă de păr (?), să scuipe, să blesteme tot, să poată folosi tot ce le-a dăruit Dumnezeu, să rostească cuvinte bune, să arunce priviri bune, să facă gesturi bune, oriunde ar fi. Și lucrurile se îmbunătățesc în felul acesta.

Pot chiar să vă învăț cum să alungați, să faceți să dispară influențe nefaste, prezențe malefice, doar cu un gest al mâinilor. «Spuneți-ne, spuneți-ne, spuneți-ne !». Ei nu, trebuie să meritați asta. Pot să vă spun, o să v-o spun, pentru că eu fac lucrul acesta. O formulă/un gest cu ambele mâini, faceți ceva, vă așezați cu mâinile într-o anumită poziție - nu vă spun încă în ce fel ! - și atunci se produc lucruri extraordinare în lumea invizibilă.

Iar atunci când călătoriți pe un vas, pe mare, puteți scrie pe o hârtie cuvinte minunate. Celui care conduce marea - pentru că marea are un șef care conduce, care are miliarde de făpturi sub comanda lui – îi cereți ceea ce doriți să-i cereți și aruncați hârtia (în apă); iar el va citi acea hârtie și se va pune în mișcare, pentru că nimeni nu cere asta și ele nu fac nimic. Trebuie să li se ceară ! Mai sunt, desigur, și alte lucruri, am să vă explic. Poți cere multe lucruri și totuși ele să nu se împlinescă. De ce ? Dar cel puțin, chiar dacă nu sunteți chiar atât de pregătiți, chiar dacă nu sunteți chiar atât de perfecți, atât de purificați, se declanșează întotdeauna ceva, se mișcă ceva... Dar ca această metodă să dea rezultate, trebuie ca persoana care cere să aibă ceva extraordinar (în ea); (atunci) totul devine mai rapid, mai eficient, mai intens. Dacă nu sunteți pregătiți, dacă nu sunteți luminați, dacă nu sunteți purificați, puteți cere tot felul de lucruri, dar dorințele nu vi se vor împlini. Din cauza că nu aveți acele puteri, acea forță, acea demnitate, acea inteligență și mai ales acea puritate ele nu se mișcă din loc. Dar dacă aveți aceste calități, cereți și imediat vă îndeplinesc dorința.

Sunt mulți care poartă talismane, mai ales talismane cumpărate din librăriile de la Paris. Sunt cărți cu talismane, oamenii le cumpără și își închipuie că sunt eficiente. Sunt milioane de oameni care poartă talismane și nu sunt păziți, nici protejați, nimic, pentru că lucrurile acestea se cumpără ieftin. Iar după aceea eu le explic: «Vreți ca talismanul care v-a fost dat de cineva care cunoaște aceste lucruri sau care e purificat - și în consecință talismanul e eficient - vreți ca acest

talisman să fie durabil, puternic și constant ? A, da, da, da ! Da, dar voi sunteți cei care trebuie să-l însuflețiți, să-l hrăniți, să-l întrețineți, pentru un timp, dacă faceți contrarul a ceea ce talismanul a fost pregătit/programat să vă aducă, el moare, își pierde puterile». Nu există talisman care să dureze veșnic, indiferent de ce Inițiat a fost făcut. Depinde de persoana care îl poartă. Ea poate întotdeauna să-l întărească, să-l reînsuflețească prin viața pe care o duce și atunci talismanul devine atotputernic. Dar oamenii nici asta nu știu. Ei cred că obiceiul a fost pregătit o dată și apoi, indiferent cum trăiești, cum gândești, talismanul va acționa. Câtă ignoranță ! Nu, nicidecum. El își pierde forța. Dar dacă acționați în sensul talismanului, el devine mai puternic. Mulți dintre cei de aici au verificat acest lucru, așa că nu vă spun minciuni.

Există lucruri pe care nu îndrăznesc să vi le revelez, pentru că veți spune că (eu) sunt cauza tuturor nenorocirilor care se vor abate asupra omenirii. Ei, nu ! Da și nu. Fiindcă, pentru ca Împărăția lui Dumnezeu, această Pace, Epoca de Aur să vină pe Pământ, trebuie ca oamenii să petreacă un sfertuleț de oră - care va dura ceva timp, ohoo !!! – prin necazuri, prin suferințe, altfel, mintea lor nu este încă pregătită să înțeleagă. Așa încât, cu cât cereți mai mult Împărăția lui Dumnezeu și Dreptatea Sa, cu cât cereți mai mult Epoca de Aur, cu atât accelerați aceste încercări prin care va trece omenirea. Ei da, dar este necesar. În loc să fie peste nu se știe câte sute de ani, să fie acum. Aceste lucruri subtile nu sunt cunoscute.

Și mai este un lucru pe care oamenii nu l-au verificat: să se ocupe de latura minunată, să se ocupe mereu de ce e încântător. Să facă lucruri minunate, să rostească lucruri minunate, să dorească lucruri minunate, să acționeze în direcții minunate. Ei nu sunt obișnuiți să facă asta și să vadă în ce stare vor fi după aceea. Ești în încântare, ești ghidat, ești susținut. Dar ei nici asta n-au verificat. Și de ce se ocupă ei ? Mergeți să vedeți. Iar după aceea, de ce sunt atât de îngreunați, atât de neliniștiți, atât de tulburați ? Pentru că ceea ce fac nu este prea divin. Și cum să iasă din această stare ? Ei trebuie să facă alte lucruri, alte lucruri, ușor de făcut: să pronunțe câteva cuvinte, să dăruiască o privire frumoasă... E atât de ușor ! Da, numai că nu sunt obișnuiți să facă lucrul acesta... De ce sunt mereu gata să se ia la harță, să străfulgere cu privirea, să jignească pe cineva ? Chiar și în Fraternitate se obișnuiește. În loc ca ei să fie un model de amabilitate și toată lumea să fie fericită. Dar lucrul acesta nu a fost hotărât și înțeles. În ziua în care oamenii vor înțelege valoarea acestui lucru, niciodată nu vor mai dori să se întoarcă la ce a fost. Lăsați-mi mie dreptul să vă cert, să vă calc în picioare, să vă fac fărâme ! Nimeni altcineva nu trebuie să aibă

acest drept. Știți ? Numai eu. Iar dacă văd pe cineva care își permite, va avea de-a face cu mine. Dar eu ? A, eu am dreptul să vă calc în picioare, să vă pălmuiesc, să mușc, să zgârii, pentru că...așa e ! Halal logică, nu-i așa ? Dar nu căutați logica, ci încercați ca o zi, o singură zi, să roștiți cuvinte minunate, să gândiți lucruri minunate, armonioase, muzicale și să simțiți lucruri minunate. Încercați chiar să scrieți. Priviți. Ce scriu eu când țin conferințele ? Mă vedeți mereu scriind, nu ? Și ce scriu ? Am să vă spun: de mai multe ori «Sfîntească-se numele Tău în vecii vecilor, Doamne !». Același lucru. Și de ce ? Pentru mine. Îmi face bine. Dar n-am spus-o niciodată. De 43 de ani fac asta. «Sfîntească-se numele Tău, Doamne, în rugăciune !». Au oamenii obiceiul să sfîntească numele Domnului ? «Sfîntească-se numele Tău !». «Vie Împărația Ta !». «Facă-se voia Ta !». Oh, là, là, bieții creștini ! Măcar de două, trei ori să sfîntești numele Domnului. Scrieți-o sau gândiți-o, roștiți-o ! Că n-o să reușiți să sfîntești numele Domnului, pentru că este deja sfîntit, de acord, dar lucrul acesta vă face vouă bine. Asta scriu. Vă miră ?

De ce trebuie să scriu: «Sfîntească-se numele Tău, Doamne, în vecii vecilor!» ?? Câte lucruri noi trebuie să învățați, lucruri benefice, care reînvie, însuflețesc, luminează. Oamenii se agață încă de lucruri vechi, învechite, chircite, mucegăite și cred că vor găsi fericirea, dilatarea, entuziasmul și se miră de ce sunt mereu crispați - nu mă corectați ! - chinuiți, torturați, și nu știu de ce. Pentru că se ocupă mereu de lucruri învechite, chircite, vechi, care nu sunt benefice. Luați partea benefică a Învățămintului și veți vedea, o să-mi spuneți după aceea. Doamne, ce capete tari ! Nu pot ieși din ce e vechi, învechit, mucegăit, perimat. Este de neînchipuit ! Și știți ce le-aș spune acestor oameni ? «Sunteți nefericiți ?». «Da». «Și vreți să fiți fericiți ?». «Da». «Nu, nu cred». «Cum nu credeți ?». «Pentru că dacă ați vrea cu adevărat să fiți fericiți, ați face tot posibilul să fiți fericiți. Iar voi nu faceți nimic pentru a fi fericiți. Și vreți să fiți fericiți !». Cineva e bolnav. Îl întreb: «Vrei să fii sănătos?». «Oh, da, și încă cum !». «Nu, eu nu cred că vrei să fii sănătos, pentru că dacă ai vrea să fii sănătos, de mult timp ai fi făcut ceva pentru a fi sănătos». «Dar fac tot ce pot !». «Nu - spun eu - nu, nu ! Când iubești ceva, nimic nu-ți stă împotriva. Nu vă iubiți sănătatea - îi spun eu - pentru că dacă ați iubi-o ea ar veni de la marginea universului să se statornicească în voi. Nu vă gândiți (la ea) nu o iubiți, ci doar așa... O iubesc, o iubesc (din intonație "dar nu cine știe ce!"). Ca femeia aceea: «Crezi ?» - a întrebat-o Iisus. «Cred, cred, Doamne, dar ajuta-mă în necredința mea !». De fapt ea nu credea. Așa sunt oamenii. Iubim (ceva), dar iubim altele mai mult. Așa că eu vă spun: dacă iubiți cu adevărat lumina, cu adevărat

sănătatea sau pacea sau fericirea, veți începe o cu totul altă activitate. Ei bine, nu. Mereu aceeași, preistorică și care vă aduce toate tristețile, toate mâhnirile, toate deziluziile, toate amărăciunile. Iar dacă cineva spune: «Oh, là, là! M-am săturat de învățături/de morală, de ???», îi spun: «Mergeți în altă parte, există lucruri mai amuzante, dar n-o să scăpați niciodată de toate aceste poveri. În timp ce aici, deși nu vă plac lucrurile acestea, le detestați, aici se repetă mereu același lucru, vă enervez, asta vă scoate din toate necazurile. Credeți-mă. Acceptați-o. Și nu spuneți niciodată: «M-am săturat de atâta morală. Acceptați-o și veți vedea că vă va fi mai bine. Sunt unii care au acceptat.

Așadar, această pagină, unde de unde am scos-o ?

Dar vă întreb: «Da, dar urmele pe care le lăsați sunt durabile ?». Ei da, aceasta depinde de intensitate. Pentru că sunt urme care datează de milioane de ani. Milioane de ani. Această pagină este o paginuță care arată fraților și surorilor că acela care este ??? se amuză, se distrează cu alte divertismente, alte amuzamente, alte ocupații, pe care voi nu le acceptați, dar care lor le fac plăcere. Numai asta (există pentru ei). Sunt chiar frați și surori care își închipuie că sustrăgându-se mie, ieșind din Fraternitate, vor scăpa de mine. Dar eu las în ei niște urme de care nu vor putea niciodată să scape. După câțiva ani se întorc și spun... (onomatopee). Pentru că verifică și constată că era adevărat, era minunat. Sunt deja câțiva, să știți. N-o să puteți niciodată să scăpați de mine. Pentru că eu arunc un praf - nu praf de strănutat, nu ! - ci un prăfuleț pe care fără să vreți, inconștient, îl înghițiți. Și e pe vecie. Chiar când veți merge pe alte planete, aceste mici particule vor lucra în interiorul vostru și vă vor vorbi despre anumite lucruri.

Nu v-am povestit încă anumite lucruri pe care le-am spus în alte conferințe, despre unele pietre prețioase, despre unele obiecte, ca pumnalele, ca pietrele prețioase, pe care oamenii le cumpărau sau le furau și care provocau crime. Toți cei care intrau în posesia lor, ori erau asasinați, ori asasinau ei pe alții. Finalmente trebuiau să le arunce în mare, atât erau de impregnate cu lucruri criminale. Și v-am mai sus că nu e prea bine să luați statuete, mici obiecte din târguri, de peste tot, pentru că nu se știe cine le-a magnetizat, de unde vin iar mulți se îmbolnăvesc după aceea sau li se întâmplă fel și fel de nenorociri. Nu trebuie să luați orice. Anticarilor le place asta. I-am făcut pe unii să râdă în America, spunându-le despre cineva care a intrat la un prieten anticar și l-a întrebat: «Ce mai e nou ?». Totul era vechi ! Toata lumea râdea ! «Ce mai e nou?». Totul era vechi ! În engleză sună mai bine. Toata lumea râdea.

Acesta este un subiect foarte, foarte important. V-aș mai putea vorbi, pentru că există materiale, sunt multe lucruri de spus, dar esențialul este să fiți atenți la tot ce faceți, la tot ce atingeți. Am explicat și despre îndrăgostiți, cât sunt de inconștienți, de insensibili. Fata acceptă să fie sărutată de orice derbedeu, pentru că o excită, îi produce plăcere, fără să știe că bărbatul acela lasă în ea urme de care nu va mai putea să scape după aceea. Ignoranța, peste tot, care aduce multe nenorociri. Bărbatul acela nu era pur. Să fii sărutată de cineva care este cu adevărat pur este o binecuvântare. Dar unde-i găsești ? Și chiar dacă-i găsești, nu vor voi să vă sărute. Da, nu vor voi. Pentru că ei cunosc primejdiile acestui act. (Pe) tot ce atingeți (lași urme).

V-am explicat într-o zi că un fir de păr, priviți, un singur fir de păr, puteți să-l dați unei persoane foarte sensibile și ea vă va descrie tot caracterul, vă va spune toate slăbiciunile, bolile, calitățile, virtuțile. Cum e cu putință ca întreaga natură umană să fie înregistrată într-un singur fir de păr ? Și totuși așa e. Ca și cu Vanga - v-am explicat într-o zi. Ea cere o bucațică de zahăr. Țineți acea bucațică de zahăr în mână câteva minute, fie că vă gândiți sau nu la ceva. O dați Vangăi sau o expediați din Franța în Bulgaria. Ea ia bucațica de zahăr și vă spune tot, tot, tot: cum e persoana, care îi sunt slăbiciunile, trecutul și viitorul, calitățile, tot. Și nu te mai poți îndoi că pe acea bucațică de zahăr sunt amprente. Și ce sunt aceste amprente ? Toată natura/firea persoanei, tot ce reprezintă ea. Cum se explică asta ? Cum poate să explice asta ? Ceea ce ați lăsat (pe bucațica de zahăr) este imponderabil, nu se vede, nu poate fi cântărit. Și acest lucru (imponderabil) este suficient, totul este în el, tot viitorul vostru, tot, tot. Desigur că într-o zi știința va fi obligată să studieze aceste lucruri și să recunoască că a indus omenirea în eroare, explicându-i lucruri stupide, abracadabrate...

Da, o bucațică de zahăr, vedeți ? S-a întâmplat. Și câte altele ! Când veți cunoaște acest lucru, când veți crede acest lucru, veți fi foarte atenți după aceea, când sunteți mânioși, când sunteți nervoși, iritați să nu dați ceva celorlalți, pentru că impregnați acel ceva cu mânia voastră, cu suferința voastră. Nu trebuie să dați nimic în acel moment. Când sunteți într-o stare bună, când sunteți în cele mai bune condiții, dați. În felul acesta, pentru bucătărie, pentru hrană, e preferabil ca aceasta să fie pregătită de tinere fecioare, pure, pentru a introduce puritatea în hrană. În timp ce acum, oricine vă pregătește hrană, iar voi luați toate bolile lor, toate stupiditățile lor, și nu vă dați seama. Și tot așa pentru orice.

Lăptișorul de Matcă, alimentul de bază cu care se hrănește Matca, Regina, din stupul de albine, este produs, secretat, doar de albinele foarte tinere, pure. De aceea Matca întinerește mereu, datorat acestui aliment.

Așadar nu trebuie să uitați asta niciodată. Asta e tot. Dacă țineți cont de aceste lucruri, viața voastră se va îmbunătăți. Veți alege mereu locurile unde s-au petrecut lucruri benefice, lucruri luminoase. Și sunt multe locuri pe Pământ, unde se făceau lucruri bune. Și sunt multe alte locuri unde se făceau lucruri foarte rele, iar voi veți fi sensibili și nu vă veți duce să locuiți acolo.

Iată de pildă aici. Suntem la Bonfin, da ? Puțin mai încolo, când treci pe șosea, se văd locuințe nou construite. Acum câțiva ani treceam pe acolo și priveam: era un loc unde se aruncau toate murdăriile, gunoaiile din toată regiunea, grămadă. După câțiva ani am văzut o casă construită pe locul aceluia morman de gunoaie. Mi-am dat seama de ignoranța acelor oameni, care au venit să-și construiască o casă pe gunoaie, pe murdării, fără să știe că acele lucruri puteau să vibreze, să emane. Altfel cum se explică faptul că cineva care este radiestezist, se plimbă cu o baghetă și descoperă în anumite locuri minerale sau aur ș.a.m.d. E pentru că acele materiale emană. Iar emanațiile ies și sunt captate. Toate aceste deșeuri, aceste mizerii îi vor influența pe locuitori. Ignoranță, ignoranță ! Trăiască ignoranța ! Și așa mai departe. Vă pot spune lucruri fantastice, dar n-am timp. În această privință sunt lucruri formidabile !

Să luăm, de pildă, doi îndrăgostiți. Ei se iubesc și se vor așeza la marginea drumului, unde trec mașini, și vor începe să se pupe acolo. Inspiră praf, toată lumea face glume pe socoteala lor. Ei își expun iubirea, care este sfântă, așa... (în văzul lumii). Da, așa fac. Și vă mai pot spune lucruri extraordinare la care oamenii nu se gândesc. Îndrăgostiții foarte luminați, foarte luminați, trebuie luați drept model ! N-ați văzut niciodată asemenea lucruri ? Dar unde trăiți ?

Acum, desigur, dacă vă explic astfel de lucruri și le notați dar nu respectați în viața voastră zilnică aceste mari adevăruri, atunci e inutil. E inutil să vi se reveleze lucruri, pentru că nu le aplicați. Trăiți ca mai înainte. De ce v-au fost revelate toate acestea ? Iar apoi, lumea invizibilă vă va împiedica să aveți astfel de revelații și veți trăi ca un animal: ignorant, expuși la nenorociri, pentru că nu ați vrut să fiți luminați. Ba chiar râdeți de cei care vor să fie iluminați. Ha, ha,

«iluminații ăia», «însoriții» ! Ei nu știu în ce necazuri se afundă făcând glume pe seama noastră !

Acum trebuie să cucerim alte trepte. Am cucerit prima treaptă, urmează a doua, a treia... până ce omenirea va trăi în fericire. Unde sunt slujitorii sau cei care trebuie să ne ajute ? Fiecare în (viziunea lui), nu se mișcă, nu se interesează (de nimic). Trebuie să ne mobilizăm acum, cu toții, din ce în ce mai numeroși și vom spune: Oh, Isah ! Oh, Isah ! Și atunci fortărețele (?) terestre ale materialismului se vor prăbuși complet. Dar ce înseamnă Isah ? Iisus, în turcă ! În turcă ei îl numesc pe Iisus «Isah». «Oh, Isah !». Și adaugă: «Isah barabera ! Isah barabera !». «Barabera» înseamnă «împreună». «Oh, Isah barabera» - împreună. Și e și în engleză. Cum era ? Da, Hifoh (???), îmi amintesc. Dar nu sunt sigur. «Isah barabera !» spun ei. În Bulgaria se folosește mult această (expresie). «Oh, Isah barabera !». Săracii de ei, cum au fost sub turci timp de 5 secole, au deprins câteva cuvinte. Ca de pildă «basibuzuc», care înseamnă «în derută», o știre în derută; când sunteți în derivă, sunteți în «basibuzuc».

Poftă bună, dragi frați și surori !